

Абонаментъ:
За година 20 л.
„ 6 м-ца 10 „
Брой 25 ст.
Ръкописи подадъ
се вършатъ.
Всичко
въ прѣдлата.

ПРАВДА

Урежда Редакционенъ К-тъ.

Излиза 3 пъти седмично.

Г-ца Хрипсиме Сарафянъ

и
Г-нъ Ара Богосянъ

Сюдени

Пловдивъ

За недѣлка Д. Табакова Х. Манолова

(на 25 годишна възрастъ)

Още плачъ и сълзи, още една съжпа жертва!

Надвѣсена надъ нейната хубава младостъ, смъртъта, слѣдъ като прѣсущи радоститѣ ѝ, слѣдъ като ослани цвѣтоветѣ на пролѣтъта ѝ, слѣдъ като ѝ отне надѣждитѣ, — склони и затвори очите ѝ за винаги на 3 февруари т. г. въ 10 часа и 15 минути вечеръта.

Отива си въ недомладувана младостъ, съ недоизрадвана радостъ, въ недоживѣлъ животъ.

Почини си Недѣлке!

Като тѣжно миль споменъ ти ще останешъ за всѣкога у настъ и въ насъ.

Огълото ѝ ще се извѣрши на 5 т. м. срѣда, 2 ч. сл. пладнѣ, въ църквата „Св. Никола“.

Отъ скърбящиятѣ ѝ съпругъ Д. Табаковъ.

Отъ оплакващите я съмейства:

Табакови, х. Манолови, Г. Д. Желѣзаковъ, Илиеви

Важно за Г. Г. овощаритѣ и лозаритѣ.

Тази пролѣтъ въ овощния ми разсадникъ, находящъ се въ Сливенъ, имамъ за проданъ присадени ябълки на прочутитѣ по своята родовитостъ подложки „Дучинъ и Парадисъ“. На тѣхъ има присадени отъ всички кюстендилски и чуждестранни видове, прѣръжчани отъ Министра на земедѣлието. Сѫщите могатъ да се зараждатъ между редоветѣ изъ лозята. На сѫщите има дадени форми за кордони (шапалири) — чашковидни форми.

Намиратъ се за проданъ още: сливи — Кюстендилски, Бѣла-Чешки, Ени-баканки и Зехтинки, присадени на джонки (диви сливи). Каисии, присадени отъ сорта „Каисия-Раждавица“, прочута по своята родовитостъ, красивъ и траенъ плодъ.

Съ почитъ: Александръ Драгневъ.

Въ дюкяна на Г. Т. Омайниковъ
(Срѣщу табахнитѣ)

Ще намѣрите: чисто кафе, свѣщи, петмесъ, сода за пране и др., колониални стоки на най-износни цѣни.

Не губете врѣме, а веднага идете въ новооткритата кръчмарница на Андонъ Ангеловъ & П. К. Данковъ мах. Кокошарска № 740, бивш Измирева дюкянъ, гдѣто ще намѣрите винаги изпитани натурални вина и чиста гроздова ракия и др. напитки съ разнообразни мезета.

Д-ръ С. МАНОЛОВЪ

приема болни по вътрѣшни и дѣтски болѣсти, микроскопическо изслѣдане на крѣвъ, лой, храчки и др. лѣкуване съ 60 б. Улица Хаджи Махмудова, срѣщу аптека С. Кебеджиевъ.

ГЛАДЪТЪ

Българскиятъ народъ слѣдъ дѣлгата кървава вакханалия и постигналата го национална катастрофа е изправенъ прѣдъ страшния призракъ на глада. Управляющитѣ партии въ унисънъ съ цѣлата партийна

преса дигатъ ужасенъ вой за отстранението на това народно бѣдствие, което носело най-лошитѣ послѣдствия за бѣщащите закрѣпване като самостоятелна държавна единица. И почнаха да се отправятъ горѣщи апели къмъ българския селянинъ-производител да се проникне отъ съзнанието за сериозността на прѣживѣвания моментъ и да даде своя излишекъ отъ храни, а гладующите съвѣтваха: пазете редъ, миръ и спокойствие! Трѣгнаха и самитъ министри

подобно на билейските пророци, да плачатъ и утѣшаватъ, че „божието наказание е строго.. но не се отчайвайте нищия духомъ! Гѣстата мъгла, която ни обгражда, скоро ще се разпръсне и ний ще заживѣмъ заново блаженъ и щастливъ животъ. Отъ островъ на мизерията ще станемъ пакъ островъ на блаженитѣ“.

Че положението е страшно и критично, това вѣрваме, никой нѣма да отрѣче. Въпросътъ е какъ да се излѣзе отъ това бѣдствие и да ли пѣтътъ, който ни сочватъ управляющитѣ, ще ни изведе на спасителния брѣгъ, на тихото пристанище или съ трѣнения вѣнецъ на стрѣмвата Голгота. Дали мѣркитѣ, които сѫ възприети сѫ най-ефикасни и рационални за изваждането страшната изъ ужасната катастрофа, която я очаква. Тукъ е спорния въпросъ. Ние мислимъ, че всички мѣрки и рѣшения на правителството въ това отношение

Добро-поле и неговитѣ „прѣдатели“

Подъ горното заглавие печатано въ сп. „Сила“ запасния генер.-лейтенантъ Рибаровъ, бившъ и-къ на 3-а Балканска Дивизия, разкрива истината по извѣршеното прѣдателство на Добро-поле, за което прѣдателство демократи и народници чрѣзъ органитѣ си обявиха че е извѣршено отъ 3 Балканска Дивизия. Най въ нѣколко броя подъ редъ ще напечатамъ цѣлото негово изложение, което е отъ голѣмъ интересъ както за бойците отъ дивизията, така и за тия които и до сега още говорятъ за „прѣдателството“ на нашата 3-а Дивизия.

За да се прикриятъ отъ отговорностъ за нещастието, което сполѣтѣ отечеството, заинтересованитѣ се възползваха отъ извѣстната вече заповѣдь по Дѣйствуващата армия подъ № 1661, съ която, за да прикрие

мандуването съвѣтъ грѣшки и виновностъ за погрома на армията, прибраха да обяви, че полкове отъ 3-а пѣх. Балканска дивизия отворили вратите и прѣдали отечеството на врага.

Заповѣдта е издадена на 26. IX 1918 г. като оставямъ на другаритѣ, които бѣха на южния македонски фронтъ, да сравнятъ съдѣржанието на заповѣдта съ състоянието на нѣщата, този денъ, въ частите и служебните имъ, което е било много добръ извѣстно и на шаба на Д. Армия, ще напомнимъ обстоятелството, че този денъ, ние бѣхме на пѣтъ съ делегация за сключване на примирие, — за да се убѣди и най-невѣруещиятъ, че въпросната заповѣдь не издръжва никаква критика и че тя не е резултатъ на единъ дѣлбоко здравомислящъ спокоенъ умъ.

По обвинението, по-скоро клеветата, въ заповедта няма изложено нищо обективно. Въ нея няма условията на бойната обстановка, при която полкове отъ 3 Баланска дивизия открили на врага вратите на отечеството. Не е казано, гдѣ сѫ били тия врати и тѣхните ключове, които сѫ били пазени отъ полковете на дивизията. Заповедта за момента не разглежда съдъствата при вратите да ли сѫ били достатъчни, ако не, разполагали ли се е съ други, въ чие разпореждане сѫ били, били ли сѫ използвани, отъ кого и кога. Въ нея не виждаме, дали заблаговременно се е знало, какво върши противникът предъ фронта ни $\frac{2}{3}$ и $\frac{1}{8}$ п. бригади въ Доброполския участък и въ какво се изразяват контрамѣрките на нашето командуване. Това сѫ важни въпроси, на които авторитетът на заповедта, тръбаше да си отговаря, преди да обвиняватъ полковете на една дивизия въ прѣдателство.

Докато въ вътрешността на царството войниците отъ полковете на фронта се считаха за мъженици въ окопите и се величаваха изъ вѣстнически като свѣтици, изведнаж, за зaintересованите и заблудените до степень, че да не могат да мислят и разсѫждаватъ, станахме грозни отечествени прѣдатели, подкупени съ чуждо злато. Всичко е тѣй нагласено за да могатъ клеветниците да политиканствуватъ и да се прикриятъ, до като се прѣкара закона за амнестия. Халваджия за бозаджия...

За честта на българския народъ българското общество и свѣтата память на всички ония, които самоотвержено дадоха живота си и сложиха юнашки kostите си на Добро поле, ще прослѣдимъ обективно фактътъ, ще разкриемъ истината за погрома на армията и безъ да щадимъ клеветниците, ще бѫдемъ справедливи. Отъ углавна отговорност за дѣлата на другарите офицери и войници, бивши наши подчинени не бѣгаме, амнестия не искаем и нѣмаме нужда отъ такава. Ние искаемъ правосѫдие за виновните и наказанието имъ споредъ законите въ страната. Товавие искаемъ, за да знаемъ народътъ, армията и всички честни държавни и обществени мѫже въ отечеството, на какво и на кои дѣйстуващи армии, прѣзъ септ. 1918 год., дѣлътъ по-грома си.

На южния македонски фронтъ, отбраната на отечеството и недонущането на врага да нахлуе въ вътрешността, българскиятъ народъ бѣше възложилъ на своята народна армия; отъ тая армия дѣйстуваща бѣше повѣрена отъ Царя и правителството на Главнокомандуващия,

при отсѫтствие — да го замѣства помощникътъ му. Операциите на тази армия се ръководѣха отъ Щаба на дѣйстуващата армия.

Отъ августъ и прѣзъ вентемвийските събития въ 1918 год., начало на армията и нейния щабъ, бѣха:

Помощникътъ на главнокомандуващия, генералътъ отъ пѣхотата Тодоровъ — сѫщия бивши к-щъ 2 армия. Щабъ Щаба на дѣйстуващата армия генералътъ майоръ Бурмовъ — сѫщия бивши к-щъ на 2 пѣх. Тракийска дивизия.

Въ състава на дѣйстуващата армия, на южния македонски фронтъ, се памираха: 1, 2, 4 и 11 армии.

Въ състава на 11 армия влизаха 61, 62 корпуси и 3 пѣх. Баланска дивизия.

Въ състава на 61 и 62 корпуса бѣха българскиятъ 1, 2, 4, 6, 12 и Сборната дивизии, една пѣх. Сборна бригада и слаби германски пѣхотни части.

Армейското и корпусното командуване въ 11 армия — германско.

1 и 11 армия съставяха съединени армии на групата Шолцъ.

11 армия бѣше расположена за активна отбрана отъ Кожухъ планина включително безъ върха Лъха (Ю. И. отъ в. Мала Рула) — Охридското езеро.

Източно на 11 армия, отъ в. Лъха къмъ р. Вардаръ, а още по източно заемаха послѣдователно 2 и 4 армии.

3 пѣхотна Баланска дивизия, съверно на Мъгленската долина по южните склонове на планината, заемаше за активна отбрана сѫщото разположение, което посочихме къмъ 14 IX въ отдача за бойното разположение.

Въ дѣсно — западно на 3 дивизия отъ Доброполската река — в. Добро поле — в. Соколь. — Западна отбраняваща 1/8 бригада съ 30 Шейновски и 10 Родопски пѣхотни полкове, въ състава на 2 пѣх. Тракийска дивизия отъ 61 корпус.

Въ лѣво — източно на 3-а дивизия отъ в. Лъха, включено, къмъ р. Вардаръ, отбраняваща 5 пѣх. Дунавска дивизия, въ състава на 1-ва армия.

По заповѣдно нареддане отъ щаба на 11-а армия, ако евентуално бѫдемъ заставени да отстѫпимъ отъ първата главна отбранителна линия на втората — заповѣдано бѣше: 3 а пѣх. Баланска дивизия да заеме и отбранява отъ в. Малъкъ Козекъ включено в. Камила и на изтокъ до Кожухъ планина, включено: 61 корпусъ да заеме и отбранява отъ в. Г. Козекъ, включено въ съверо западно направление и платото по планинския гребенъ отъ в. Г. Козекъ на съверъ къмъ в. Трибъоръ — в. Зелка включено.

Следва.

ТЪМНИ СТРАНИЦИ.

Замолени сме да запитаме, бивши Интенданть на 3 Дивизионна об-

ласть, запасния подполковникъ Сирозъ:

1) Върно ли е, че е посено ре-

но още единъ напѣнь, другъ и... той усъвѣва: кончето влеза и въ втората дупка, за което Таралежковъ жертвува и послѣдниятъ си покътъ. Ала, уви!... въ сѫщия мигъ, подъ силния напѣнь, кончето се прѣчува и едната половина се пълзга по благоутробието на Таралежкова и отъ тамъ на пода, а другата — пада въ неговата пазва.

И той почва работата си отново.

*

8 часътъ.

У Таралежкова се звъни.

Идва първиятъ гостъ — най-точниятъ и страшилището за всички, които приематъ посѣщение; до като всички идватъ слѣдъ $8\frac{1}{4}$ ч., този идва въ 8 ч. безъ 2 минути.

Слугинята, занита въ това време съ палене ламбите, скача отъ стола и забравяла да постави шиншето на току-що запалената ламба, тича да отвори вратата.

Каква ли участъ те очаква, първи гостенци?

Може би да помислятъ, че си фризьоръ и въпрѣки най-отчаяниети протести те бутнатъ въ стаята на г-ца Таралежкова, кѫдѣто ти въ най-дълбоко неглиже стои прѣдъ туалетната си масичка, ако ли пѣкъ

довно въ дома му дневно по 2 хлѣба отъ гарниз. фурна?

2) Върно ли е, че цѣла година прасето му е хранено въ гарнизонната фурна съ паспаль и царевично брашно отъ казионното.

3) Върно ли е, че прѣзъ всичкото врѣме когато се колъха въ кланиците угоянитъ свине, му е посено редовно по 3—4 кил. пражоли?

4) Записани ли сѫ, даденитѣ му 5 кола дѣрва отъ гарниз. фурна?

5) На какво основание той се е възползвавъ съ около 50 кил. брашно, тоже отъ гарниз. фурна, занесено дома отъ ординареца му.

6) Защо е наредилъ да се спрѣ изземването съното, косено отъ плѣнници около Сграджанското блато и съ това се даде възможност на притежателите на съното да го продатъ и спечелятъ една крупна сума, а слѣдъ туй парежда да се реквизира друго съното отъ Наболско?

7) Какво е направилъ той за ограничение кражбите и злоупотрѣблението вършени въ Ямболската гарнизонна фурна, за което често му е донасяло и за което имаше наредено следствие, резултата на което още не е известенъ?

Прѣзъ траянето на войната въ конюшните на 7 конни полкъ се хранѣха отъ дѣржавната фуражна дажба

два коня собственост на бившиятъ командиръ на този полкъ, Полковникъ Николовъ. За редовното имъ гледане и хранене сѫ биле ангажирани постоянно двама войника. На конетъ е давано по-усилена даже и двойна дажба, а не се използвава за нищо въ разстояние на тѣзи 3 години. Слѣдъ демобилизацията се продадоха за сметка на притежателя имъ, на аптекаря Спасъ Н. Кебеджиевъ, за 6000 лева.

Питаме, кой ще плати мастрафа на тѣзи два коня хранени и гледани изобщично прѣзъ най-оскъдните години?

Има думата Фин. Министъръ и тоя на войната, гражданинъ г. Ляпчевъ.

Ще бѫде ли добъръ Окол. Н-къ г. Ст. Кикъевъ, да ни съобщи:

1) името на г. Майора, който му се е оплакалъ, че неизвестни крадци сѫ откраднали отъ дома му нѣколко кожи: боксъ и шевро около 40 фуса, готови 9 чифта ботуши и чипици, за което има изадено окръжно по общините да издириятъ крадците?

2) Дали г. Началника, кога залови крадците, ще залови за яката и почитаемия Майоръ, да го попита: отъ гдѣ има откраднатъ му работи и защо той не е съобщилъ въ комитета веднага да се направи обикъскъ у Майора, до като не сѫ „откраднали“ и останали въ обущарски зарезавати?

Театъръ и музика

Театралната група ще представи насъкоро драмата „Край мѣтния потокъ“ отъ Владимиръ Горянинъ. Пieseата е психологична съ социална тенденция. Авторъ ѝ съ голѣма вѣщина разглежда ония проблеми на врѣмето, които вѣчно вълнуватъ човѣшката душа, окована въ веригите на конвенционалните традиции и прѣдразсѫдѣцъ, подхранвани отъ дѣлничния трагизъм въ сияя животъ. „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“ и съ своята любима Соня иска да гради величественъ театъръ, който да пръска свѣтлина вървѣдъ мѣтния потокъ, въ който се даватъ душите, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния потокъ“, това е животъ, който въ своята тина завлича стрѣмежите къмъ възвишенното и вѣчната красота. Огънъ монотонната пѣсенъ на потока долнатъ тѣжни звуци, които кѫсътъ душата на хиляди завѣздци, и се прѣскатъ изъ тъмната ноќь на дѣлничия, празенъ животъ. И Маша, единъ отъ героите въ драмата, прѣзира „Мѣтния пот

СТИХОТВОРЕНИЯ.

Ст. Чеповъ.

* * *

На добрия ми учителъ
Д-ръ Максимовъ.

Ноцъта умира тукъ . . . Въ борба жестока
Падна тя — трупъ е вечъ студенъ;
Въ лазурнитѣ прѣгрѣдки на възтона
Се ражда гордъ въвъ пурпуръ новий день . . .

Ноцъта умира вечъ . . . Въ борба съ всемира
Намѣри въ кърви своя гробъ;
Изгрѣва новий день и тукъ той спира
Горчивитѣ сълзи на бѣдни робъ . . .

И. Добревъ.

* * *

На П. С.

Смъртъ злокобна, ако мене
Срине младъ въвъ гробъ студенъ,
То недѣлъ ти жали стени,
Съ погледъ тѣженъ — трауренъ —

Некъ трѣви, пъти зелени
— Гробътъ мой, прѣзъ китни май,
Да красятъ — с'роса полени —
Безъ сърдце ти да ридай! . . .

И моя духъ ще бди надъ тебе
— Огъ сияни небеса,
Доръ съ триумфъ и тебъ погребе,
Верѣдъ разкошни дървеса.

Адъо.

ЕЛЕГИЯ.

Саминъ останалъ, — защо живѣя?
— погребахъ рано свойтѣ дни.
Тѣженъ и блѣденъ, въ болка линѣя,
— кой ще върне: о, младини? . . .

Азъ същамъ вече края настава,
— прѣдъ мене зѣе гроба студенъ.
О, сбогомъ! сбогомъ! — Мене забрава,
азъ знае носи утрѣшний день.

СЕРСЕМЛЪЦИ.

Баба „Зорница“, която отъ Пловдивъ цѣли 39 год. прѣска у насъ лжитѣ на Христово учение, въ броя си № 4 отъ 23 януарий т. г. — поднася на благовѣрнитѣ си читатели стихотворението: „Напразно! . . .“ отъ бившия кводаистъ, а сега зорницистъ г. Дим. Розалинъ.

И пише той Розалинъ слѣдното:

„Напразно ни викашъ да любимъ
дъма си“,

Тътата глупеша издига маса си:
Не знай, че човѣчиятъ духъ не обича
Се въ мракъ да стои и по кривъ путь
да тича.

„Напразно ти кръскашъ за обичъ
велика“,

Пакъ тая тѣлата безразсѫдна ми вика.
Тътъ! Тя не знае, че зима настава,
Но съ пролѣтъ привѣтна подиръ се
смѣнява,

и т. н. и т. н. . . все „напразно! . . .“

Дали тѣлата е глупеша или не
— незнамъ, но едно знаемъ положително, а именно: — че тя, тѣлата, дипъ била харно знае, че „зима на-

стava“, особено въ тия скъпи години, но докѣ зимата биде смѣнена отъ „привѣтвата пролѣтъ“, за тая тѣлата трѣбватъ обуща, дрехи, хлѣбъ, дърва и пр. и пр., г.н. Розалинъ!

А това Вие знаете ли!?

Въ книжка 1-ва, година XXVII, на илюстрация „Свѣтлина“ е печатано слѣдното, изписано съ най-гордѣми серсемлъци, стихотворение.

„Майчини сълзи“

Градътъ ви срѣща, васъ, юнаци,
Съ тѣси. с'китки отъ цвѣти,
С'ура, съ радостъ и с'оваций
Слѣдъ толкосъ слава и тепла.

Но ази плача срѣдъ тѣлите,
Залутанъ тайно самъ саминъ —
Охъ, ази плача съ сълзитъ
На майка клета за свой синъ!

Коготъ не вижда да се върне,
С'кою прати въ страшнъ бой,
Коготъ не може да притърне
Ведно съ сълзи катъ герой!

на сѫщата, гдѣто смирено седи най-
малкия синъ на домакинѣтѣ.

Отъ дѣвѣтѣ страни му прѣдлагатъ
да си сервира, — но кой може едновременно отъ дѣвѣ слугини да си у-
служи! — и синчето смутено поглежда ту едната, ту другата, безъ да се
рѣши да си земе отъ рибника.

А домакинята, отъ най-горния
край на масата, напразно се мъчи
чрѣзъ разни мимики — колкото смѣши-
ни, толкова и застрашителни — да
обърне вниманието на слугинитѣ. Най-
послѣ тѣ я забѣлѣзватъ, слагатъ въ
лѣво и въ дѣсно отъ синчетъ подно-
ситѣ и бѣрзатъ при домакинята, за
да получатъ наставления.

*

Вечерята е привѣршена и поч-
ватъ разговоритѣ.

Г-жа Таралежкова се опитва да
заведе разговоръ съ сѫщата си, кой-
то уви! е малко глухичекъ и силнѣтъ
нейни викове заглушаватъ всички
останали.

Таралежковъ пъкъ, съ едва сдѣр-
жанъ гнѣвъ, забѣлѣза, че единъ
отъ чиновниците му, прѣдъ когото
не безъ умисълъ е поставено само
половинъ шише вано, си налива отъ
пълното шише на своята сѫщадка.

О, какъ е мераско това! . . .

*

Вратата на столовата се отваря
и влизатъ слугинята Пена и настата
тази вечеръ да прислужва — Стана,
носещи съблазнителъ рибникъ, гар-
ниранъ съ всѣвѣзможни, дразнещи
апетитъ, сосове и прибавки.

Слугинитѣ смутено обикалятъ ма-
сата и се срѣщатъ на долния край

И който вечно лежи на пъти
Въвъ гробъ студенъ, саминъ и нѣмъ
Въ странѣ незнайни и далеки
Безъ кръстъ, молитви, безъ тамянъ!

Охъ! Ази плача съ сълзитъ
На майка клета въ тоя часъ.
Коятъ не може срѣдъ борцитъ
Да види своя синъ съ сълзитъ!

и се чудимъ, какъ безъ всѣкаква
свѣтъ — прѣди всичко отъ самия себе
— е поставилъ отгорѣ името си, —
кой мислите? — учителятъ М. Московъ!

Май мѣжно ще повѣрваме, дали
авторътъ наистина плаче, но искаме
да знаемъ, какъ той плаче съ чужди
сълзи — сълзитъ на майкитѣ.

Да не би сълзитѣ да сѫ вѣщъ,
която може да се дава подъ наемъ,
та кой съ коитѣ сълзи му скимне съ
тѣхъ да плаче?

И послѣ, Вие, — прѣподаватель
по български езикъ и граматика, —
кажете ни какъ тъй, аджеба, римувате,
юнаци — оваций*, „цвѣти — тѣ-
гла“, „тѣлпитѣ — сълзитѣ“ и пр. пр....
и въ коя част на България сте чу-
ли да се казва „коготъ“ и „коятъ“?

Допушчаме да сте направили из-
вѣстни съкращения за ритъмъ, но
чакъ пакъ толкозъ! . . .

Извинявайте, г.н. Московъ, но
защо не си гледате даксалъка и си
пишите „драски“, ами сте се заели
съ стихоплетство, за да загазите въ
просото?!

Мисъ Адела.

СКОРНИОНИ

Кога най-послѣ „др-вото за кул-
турно-економическото повдигане на
г. Сливенъ“ ще се събуди отъ своя
летаргически сънъ и поднови дѣй-
ността си?

Когато днесъ много стари дру-
жества подновяватъ дѣйността си;
— нови такива се основаватъ, само
то продължава да бездѣйствува.

Това др-во, което въ миналия си
активъ е вписало такива хубави стра-
ници въ историята си, сега имено
трѣбва да прояви най-голѣма и у-
сърдна дѣятельностъ. При днешния от-
падъкъ на индустритъ и търговията
въ града ни, то трѣбва да се за-
стъпи — тамъ дѣто трѣбва — за
занаятчии; за редовнитѣ желѣзо-
пътни съобщения въ Сливенъ и пр.

Нека поменатото др-во устрои събр-
ание и прѣдъ сливенското гражданс-
тво изложи що мисли за въ бѫща-
да прави.

А ако е прѣстанало да сѫщест-
вува, то пакъ трѣбва да се съобщи,
за да се знае и се основе ново др-во.

Граждани живущи около Хамамъ-
Баиръ ни се оплакватъ, че изсичане
гората на сѫщия баиръ ставало най-
безразборно.

Нека власгитѣ сѣдѣтъ за това и
се прѣодолератъ отъ изкореняване тоя
баиръ, който прѣзъ лѣгото служи

дѣржи той чиновникъ до 10 ч. ве-
черъта въ кантоната си.

Нѣкой разправи една плоска смѣ-
хuria и, макаръ че единъ не сѫ чули
началото ѹ, а други нѣйната привѣр-
шечка, пакъ всички се зливатъ въ
глупавъ смѣхъ; дори флегматичния
г.н. Симовъ пролива нѣколко сълзи,
които избърса съ пистолета си ба-
смена кърпичка.

А Таралежковъ се заклѣва за въ
бѫща да не му дава суми срѣщу
полици.

*

Поднасятъ сладкиши и плодове.

Шумътъ се усилява и слѣдъ иѣ-
колко минути всичко се прѣврѣща
въ Вавилонско стълпотворение: всич-
ки говорятъ, крѣщятъ, безъ да можатъ
да се разбератъ.

Домакинята дава нареддане на
слугинитѣ отъ гдѣ да почнатъ раз-
даване на десерта.

И всрѣдъ тоя шумъ, тоя крѣсъкъ,
единъ далеченъ роднина на домакин-
итѣ, напиль се порядъчно, вдига
наздравица придружена съ нѣкакви
слова за любезната домакиня.

*

Разговоритѣ се усиляватъ.

А нашия чиновникъ, който е у-
сѣлъ вече да изпие и шишето на

като добро място за разходка на
съпруги.

Същнието на дѣрвата тамъ ставало
нощемъ.

Помагатъ сме да запитаме коми-
сията, която прѣд войната събираше
помощи за фондътъ „купуване на
крайцеръ Отецъ Паисий“, що станаха
тия суми.

Накогина, войната попрѣчи може-
би за неговото купуване; — години
минаха отъ тогава, но гражданинъ не
забръгватъ да запитватъ и съ право,
какъ станаха тѣхните суми.

А събранитѣ помощи достигнаха
значителна цифра и не настоятелно
желаемъ тоя комитетъ да си тѣ же
думата.

КОЙ ОТЪ ЩО СЕ БОИ И НЕ БОИ

Министъръ Драгиевъ — отъ гласа
стомашенъ, който разрушава строе-
жа свѣтовенъ.

Шошлековъ — отъ германското на-
шествие, т. е. отъ Drang nach osten.

Папанчевъ — отъ избори безъ
зурли, турски топове и хамамоуто.

Дограмаджиевъ — отъ анархия и
полигамия.

Спасъ Донковъ — отъ спартакисти.

Мината — отъ сѣдene на едно
място.

Ташо Синемата — отъ лошо врѣ-
ме и хубаво вино.

Доктора — отъ табладжии, стра-
дящи отъ „Дебилисъ-ментализъ“.

* * *

Дядо Радославовъ, като си пали
цигари — да не си изгори брадата.

Д-ръ Данчевъ — отъ болневизъ.

Мишу — отъ музикални отзиви.

Станчо Нойковъ — отъ трѣска.

Наша милостъ — отъ ичикия.

„Винтеръ“.

ХУМОРЪ И САТИРА

Дѣтска логика.

Малкия Иванчо: (къмъ баща си,
които се е оженилъ втори путь) —
Татко, нали е върно, че женитѣ сѫ
повече отъ мѫжетѣ?

Бащата. — Огъ гдѣ заключавашъ
това, Иванчо?

Иванч

Откривател.

Посръдникът за женидби: — Позволете ми, г-че, да Ви прѣоргажамъ най-горещо г-на Таралежкова; — по-край всички добри качества, които има, той притежава и способността на откривател.

Госпожината — кандидатка за женене: — Да, да; — ако се сѫди по носът му, той открива винаги хубавата ракия.

* * *

Учителятъ забѣлѣза, че единъ отъ учениците се е качилъ на едно дърво въ училищната градина, за да краде овощия и го запитва:

— Какво правиш тамъ, Петко?

— Окачвамъ яблуките, които бѣха паднали, отговорилъ ученикъ.

*

Той зная защо

Пациентътъ: — Днесъ се чувствува много добре, г-нъ докторе.

— Азъ разбрахъ това веднага.

,Какъ?'

— Кога дойдохъ при Васъ първи път и бѣхте алъ боленъ, нарѣкохте ме „милай, добрий, г-нъ докторе“, — втория път ме нарѣкохте „милай, г-нъ докторе“, а сега ме нарѣкохте само „г-нъ докторе“.

*

Между млади съпрузи

Той: — Каки мила женице, ти ли си готвила днесъ?

Тя: — Не.

Той: — Веднага разбрахъ, че ти не си готвила.

Тя: — Защо, не ти ли харесва яденето?

Той: — О! не, — напротивъ, много ми се харесва.

*

Между баща и синъ

Башата:

— Сине, когато човѣкъ говори помалко, той се цѣни повече!

Синътъ:

— Тогава, когато учителятъ ме изпитва, азъ нѣма да отговарямъ, за да ме цѣни повече и ми пише по хубава бѣлѣжка.

Л. Н.

Невѣроятни работи.

Научаваме се, че по примѣрътъ на „дружеството на старите ергени въ Сливенъ“, — предстояще е основането такова и на старите моми.

Да му мислятъ сега ергените!

*

На вечерята, дадена въ честь на м-ръ Мушановъ, Ив. Михайловъ е пронесълъ слѣдната рѣчъ:

„Да бѫдешъ демократъ, а да не си кметъ; — това е то!“

*

Сливенските милионери сѫ рѣшили доброволно да внесатъ въ казната печалбите си отъ войната; — прѣди още законътъ да влѣзе въ сила.

ХРОНИКА

Редакционни. Досегашния агентъ на вѣстника Иванъ Бунарджиевъ е уволненъ отъ длѣжностъ. Това за знаніе на г. г. абонатите.

нени метаморфози на г-жата си, отказва сега да пие подъ благовидния претекстъ, че послѣ ще пие, — слѣдъ като разтрѣбъ.

Г-жа Таралежкова почва да брои лѣжиците и вилициите, но бива прѣкъсвана отъ влизането на мѣжътъ си, съ когото бѣзъ да сподѣли радостта си отъ тая вечеръ.

— Мѣжле, какъ ти се струва? — това бѣ цѣло празденство, а не както у Рапова, Свиарови, Иванови и . . . , но ти не довѣрши това „и“, защото почва отново броенето лѣжиците и вилициите.

— Хмъ, да! — отсрамихме се . . . и широка прозѣвка не позволява на г. Таралежковъ да довѣрши мисълта си и той, свикналъ да лѣга въ 8 ч., се прозѣва повторно и гласно, като пипа омекналата си яка.

*

Пена вари въ кухнята кафе и отъ врѣмѣ на врѣмѣ поглежда мѣдрещите се въ жгълътъ „погрѣшно“ донесени тамъ бутилки вино.

Поради неимовѣрното посѫживанѣ на хартията и печата отъ този брой увеличавамъ вѣстника на 20 лв. годишно, 10 лева 6 мѣсѣца.

Мѣстната работна С. Д-ка организация (тѣсни) на 2 т. и бѣ устроила импозитно събрание въ салона „Зора“ на което общ. кметъ Д-ръ Данчевъ говори на темата: „прѣхраната и сѫщотия“. Оратора въ двучасовата си рѣчъ заклейми политика на управляющата партия, като политика, която води страната къмъ гладъ, а не къмъ разрѣшаването на продоволствения вѣрокъсъ и посочи на конфискацията върху продуктътъ отъ първа необходимостъ, като най-ефикасната мярка за разрѣшаването на продоволствената криза. Рѣчта на оратора бѣ многоократно прѣживана съ бурни аплодисменти отъ многобройното работничество, което бѣ буквально прѣпънило салона.

Прѣдотвратенъ пожаръ. На 2 тога вечерята избухна пожаръ въ Зем. банка, който се локализира и прѣдотврати, благодарение бѣрзите мярки на пожарната команда. Изгорѣлъ е само единъ шкафъ, книжата въ което бѣха оцѣнени.

Миръ, рѣдъ и спокойствие!! Тъзи дни организът на комитета сѫ открили въ фабриката на Г. Стефановъ и синове около 6000 кгр. храна, а въ днегъя отъ Братия Нанови до тундженския мостъ къмъ банишъ — около 10000 кгр.

Има комитета думата, че има ли личуване?

Комитета сѫ заповѣдъ подъ № 165 отъ 31-м м е опредѣлилъ слѣдните цѣни на място:

- 1) Говеждо месо — 4 лева кгр.
- 2) Биволско — 3 лева.
- 3) Овче — 3 50 лева.
- 4) Козе — 3 лева.
- 5) Свинско недѣлено — 14 лева.
- 6) „ „ дѣлено — 8 „

Никой гражданинъ не бива да плаща цѣни по-високи отъ горѣщо-соченитѣ.

Задоволенъ сѫ отъ комитета 3 талии съ храна около 1600 кгр. на тундженския мостъ и една талия съ говежди кожи, които старо-загорскиятъ търговецъ Боню Фурнаджиевъ се е спитъл да контрабандира.

Нещастенъ сѫ нашитъ съгражданъ турцитъ за гдѣто и до сега не е оправдано отъ комендантството училището имъ, при всичко че има нареддане за това отъ Министерството.

Също също сѫ отъ комитета 3 талии съ храна около 1600 кгр. на тундженския мостъ и една талия съ говежди кожи, които старо-загорскиятъ търговецъ Боню Фурнаджиевъ се е спитъл да контрабандира.

Изработката имъ е отъ варенъ: габъръ, буки, брѣсть и пр.

Продажба на най-износни цѣни въ днешно врѣмѣ.

Изпълнявамъ порожчики при прѣставенъ моделъ.

Събирамъ желѣзни части, приижути отъ вѣхти сувалки и порожчики на такива нови.

Дюкяна ми се намира на югоизточната страна на клуцохорския мостъ. — Домъ „Ново-село“ № 100.

Съ почитъ: Иванъ Филиповъ Петровъ.

ваше:

До кога най-послѣ ще продаватъ тия старо руски порядъ

Д-ръ Р.

Салами — соджуци — пастърмъ

на износни цѣни ще намѣрите въ

Модерната налбасница на Братя Д. Бинев

Сливенъ — срѣщу хотелъ „Комерсияль“.

Порожчики се изпълняватъ веднага.

ЧИСТЬ ЧЕШКИ ФОСФАТИНЪ

който се прибавя въ храната на домашния добитъкъ. Бързо угоя свинитѣ. Още и кравитѣ даватъ много млѣко, конетѣ се засиватъ, а кокошките снасятъ ежедневно яйца. При сегашната слаб храна на добитъка фосфатина е необходимъ.

Единственъ депозитъ Желѣварския магазинъ на П. Топалов Сливенъ.

Важно за секретарь-бирници

Общински регистри формуляри

Приходни, разходни, квитанционни, спомагателни, касови, за платежни заповѣди, гражданско състояние, входящи, изходящи, проколни, заповѣдни и др., обикновенъ, голъмъ форматъ, при цѣни 200 листа — 40 лв.. 100 л. — 22 лв. и 50 л. — 13 лв.

Намиратъ се още: общински формуляри, всички видове, въ цѣлъ листъ канцеларски — 20 ст., 1/2 листъ — 10 ст., 1/4 л. — 5 ст.

Чертана, бѣла и попивателна книга и др. канцеларски материали на износни цѣни.

Порожчики се изпълняватъ срѣщу наложенъ платежъ. Пощеските разноски сѫ наши.

Порожчики адресирате до: Депозитъ Общински формуляри — Печатница Г. Златарски — Пловдивъ.

Ново! Ново! Ново!

На любителите на хубавите птици

Едно посѣщение е достатъчно да се увѣрите, че чисти натални бѣли и червени вина, чиста гроздова и сливова ракия, прѣдложени съ хубави мезета, ще намѣрите въ новотритата птициердавница на Атанасъ Бозуковъ & Никола Драгановъ въ зданието на Минчо Петковъ, махала „Попска“.

Побѣрзайте докато не сѫ се привършили!

ВАЖНО,

ВАЖНО,

ВАЖНО

Имамъ честь да съобщя на интересуващи се, че имамъ прѣставителство на фабрика за дървени изделия като: маси, столове, кревати, закачалки, нощни шкафчета, на лъми, ходила за чехли и обуща.

Перки за совалки, ажби за долапи, опциди, главини, пармак за кола и талиги и всички други мебели домашни и фабрикански материали.

Изработката имъ е отъ варенъ: габъръ, буки, брѣсть и пр.

Продажба на най-износни цѣни въ днешно врѣмѣ.

Изпълнявамъ порожчики при прѣставенъ моделъ.

Събирамъ желѣзни части, приижути отъ вѣхти сувалки и порожчики на такива нови.

Дюкяна ми се намира на югоизточната страна на клуцохорския мостъ. — Домъ „Ново-село“ № 100.

Съ почитъ: Иванъ Филиповъ Петровъ.

БЕНЗИНЪ

на износна цѣна се продава. Споразумѣніе при Василь Петровъ, печ. Трудъ

ДВА ДЮГЕНЯ

съсъдни, находящи се на улица „Аба-пазаръ“ (срѣщу книжарница Топаловъ) подъ №№ 153 и 154 се продаватъ.

Споразумѣніе Кантората Г. Стефановъ & Синове.

Важно обявление

На вечеринката, дадена въ 2. II. т. г. въ клуба „Хр. Ботевъ“, изгубихъ едно дѣлъ цапало, една фанела и една книга за прочитъ. Ако нѣкой погрѣши ги е взелъ или знае у кого сѫ то умолявамъ го да съобщи въ клуба, срѣщу голъмо възнаграждение.

Съмнлииевъ.